

hajallale läks. Eest mis teracennanuste tedda
kihutas Ramut wotta, wli se asst, et Ramo
td ja takkasundimisse labbi nende warran-
dus ni sureks siggind: ka olli Ramo om-
ma selli põlwes selle emmanda wasto ifka
allandik ja ussin olnud, et ta küt teiste
wasto kohhe kargatas. Kurrat õppetab
ommad teniad iggapiddi wälja, sepärrast
moistab mitto, kes ühhelegi head sanna
ei anna, ommeti wägga sannakulik seäl
olla, kus ta se lähbi omma kasso nouab
— agga ni pea kui ükski enam tem-
ma wastane ei olle, siis on kohhe keik tem-
mad kurjad kumbed jälle wäljas. Nenda ka
Ramo nüüd iggauhhe wasto weel tiggeda-
maks jät, ja emmandast ta ei piddand kog-
goniste enam suggu.

Wilip ja Antono ifka weel kõndisid üh-
hest linnast teise. Eest et küt Antono mees
olli kohta piddamis, siis olli ommeti Wi-
lip tedda nenda omma kasso alla sanud, et
ta allati temma wastasse melega ühhes
nouus piddi ollema. Agga seddawisi hul-

kudes juhtusd nemmad ka senna linnna, kus
Ramo ellas. Ja küt nad siin kuulda said,
mis rikkas mees ta olli, läksid nemmad
temma käest armo palluma. Ei Antono
tahtnud sedda, waid tahtis kohhe emale
minna, agga mis ta Wilipi wasto futis.

Woib küt arwata, mis ehmatus se Ra-
mule olli. Siiski olleks ta kohhe molles-
mitte peusse monned paatrid pistnud ja
neid selle abbiga käsknud emale minna,
siis olleks se asst kohhe wa-unud. Agga
sedda temma ahne südda ei kannatand,
waid aias neid armoto ennesest ärra. Ja
kui Wilip ei tahtnud minna, andis ta tem-
male rahha, ja aias tedda ja Antonut tul-
lise rauaga paiast wälja. Nenda pat peab
keigekawwalama innimesse tarkust kinni, et
temmagi ei nä, mis ta langemisseks on.
Ja nüüd juhtus weel senna kõrwa, et Ra-
mo selsammal päwal ühte linnna piddi sõi-
ma, kuhho temmal monneks päwaks tegge-
mist olli. Sepärrast kinnitas ta wägga